Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA 2001/81/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. oktobra 2001

o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka

(EGT L 309, 27.11.2001, s. 22)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Sveta 2006/105/ES z dne 20. novembra 2006	L 363	368	20.12.2006

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIREKTIVA 2001/81/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. oktobra 2001

o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([3]),

v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 251 Pogodbe ([4]), in glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor dne 2. avgusta 2001,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Svet in predstavniki vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta o programu Skupnosti za politiko in ukrepanje v zvezi z okoljem in trajnostnim razvojem ([5]), so z resolucijo z dne 1. februarja 1993 odobrili splošni pristop in strategijo Petega okoljskega akcijskega programa, ki določata cilje, da se kritične obremenitve in ravni za zakisljevanje v Skupnosti ne smejo preseči. Program določa, da se vse ljudi učinkovito zaščiti pred tveganji zdravja zaradi onesnaženosti zraka ter da dovoljene ravni onesnaženosti upoštevajo varstvo okolja. Program prav tako določa, da priporočene vrednosti Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) postanejo obvezne na ravni Skupnosti.

(2) Države članice so podpisale Göteborški protokol z dne 1. decembra 1999 h Konvenciji Ekonomske komisije OZN za Evropo (UNECE) o onesnaževanju zraka na velike razdalje prek meja za zmanjšanje zakisljevanja, evtrofikacije in prizemnega ozona.

(3) Sklep št. 2179/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 1998 o presoji programa Evropske skupnosti za politiko in ukrepanje v zvezi z okoljem in trajnostnim razvojem „na poti k trajnosti“ ([6]) določa, da je treba posebno pozornost posvetiti oblikovanju in izvajanju strategije, katere cilj je zagotoviti, da se ne presežejo kritične obremenitve pri izpostavljenosti snovem v zraku, ki povzročajo zakisljevanje, evtrofikacijo in fotokemično onesnaženost.

(4) Direktiva Sveta 92/72/EGS z dne 21. septembra 1992 o onesnaženosti zraka z ozonom ([7]) predpisuje Komisiji, da Svetu predloži poročilo o ovrednotenju fotokemične onesnaženosti v Skupnosti skupaj s kakršnimi koli, po njenem mnenju, primernimi predlogi

([1]) UL C 56 E, 29.2.2000, str. 34.
([2]) UL C 51, 23.2.2000, str. 11.
([3]) UL C 317, 6.11.2000, str. 35.
([4]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 15. marca 2000 (OJ C 377, 29.12.2000, str. 159), Skupno stališče Sveta z dne 7. novembra 2000 (OJ C 375, 28.12.2000, str. 1) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2001 (še ni bil objavljen v Uradnem listu). Sklep Evropskega parlamenta z dne 20. septembra 2001 in Sklep Sveta z dne 27. septembra 2001.
([5]) UL C 138, 17.5.1993, str. 1.
([6]) UL L 275, 10.10.1998, str. 1.
([7]) UL L 297, 13.10.1992, str. 1.

▼B

o nadzorovanju onesnaženosti zraka s prizemnim ozonom in, če je potrebno, zmanjšanju emisij predhodnikov ozona.

(5) Znatna območja Skupnosti so izpostavljena usedlinam snovi, ki povzročajo zakisljevanje in evtrofikacijo, na ravneh, ki škodljivo učinkujejo na okolje. Priporočene vrednosti WHO za varovanje zdravja ljudi in varstvo rastlin pred fotokemično onesnaženostjo so v vseh državah članicah močno presežene.

(6) Zato naj se postopno odpravi preseganje kritičnih obremenitev in upoštevajo priporočene ravni.

(7) Trenutno tehnično ni mogoče doseči dolgoročno naravnanih vrednosti za odpravo škodljivih učinkov zakisljevanja in zmanjšati izpostavljenosti človeka in okolja prizemnemu ozonu do priporočenih vrednosti, ki jih je določil WHO. Zato je treba predvideti začasne okoljske cilje za zakisljevanje in onesnaženost s prizemnim ozonom, na katerih bodo temeljili potrebni ukrepi za zmanjšanje take onesnaženosti.

(8) Začasni okoljski cilji in ukrepi za njihovo doseganje naj upoštevajo tehnično izvedljivost in z njo povezane stroške in koristi. Taki ukrepi naj zagotovijo, da bo vsako ukrepanje gospodarno za Skupnost kot celoto, in upoštevajo, da se je treba izogniti čezmernim stroškom za katero koli posamezno državo članico.

(9) Čezmejno onesnaževanje prispeva k zakisljevanju, evtrofikaciji tal in nastajanju prizemnega ozona, za njihovo zmanjšanje je potreben usklajen pristop Skupnosti.

(10) Zmanjšanje emisij snovi, ki povzročajo zakisljevanje in izpostavljenost prizemnemu ozonu, bo prav tako zmanjšalo evtrofikacijo tal.

(11) Določitev nacionalnih zgornjih mej za vsako državo članico za emisije žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, hlapnih organskih snovi in amoniaka je gospodaren način za doseganje okoljskih ciljev. Take zgornje meje emisij bodo Skupnosti in državam članicam omogočile fleksibilnost pri določanju načina njihovega upoštevanja.

(12) Države članice naj bodo odgovorne za izvajanje ukrepov za upoštevanje nacionalnih zgornjih mej emisij. Treba bo ovrednotiti napredek pri doseganju skladnosti z zgornjimi mejami emisij. Zato naj se izdelajo nacionalni programi za zmanjšanje emisij, ki naj vsebujejo informacije o sprejetih ali predvidenih ukrepih za upoštevanje zgornjih mej emisij, in se poročajo Komisiji.

(13) V skladu z načelom subsidiarnosti, kot je določeno v členu 5 Pogodbe, in ob upoštevanju zlasti previdnostnega načela, se cilj te direktive — omejitev emisij snovi, ki povzročajo zakisljevanje in evtrofikacijo, in predhodnikov ozona — zaradi čezmejne narave onesnaževanja ne more zadovoljivo doseči na ravni držav članic in ga lažje uresniči Skupnost; v skladu z načelom sorazmernosti ta direktiva ne presega tistega, kar je nujno za doseganje tega namena.

(14) Pravočasno naj se presodi, koliko so države članice napredovale pri upoštevanju zgornjih mej emisij in koliko je napredek pri upoštevanju zgornjih mej verjetno izpolnil začasne okoljske cilje za Skupnost kot celoto. Taka presoja naj prav tako upošteva znanstveni in tehnični napredek, razvoj zakonodaje Skupnosti ter zmanjšanje emisij zunaj Skupnosti, zlasti napredek, ki so ga med drugim dosegle države kandidatke za pristop. V tej presoji naj Komisija nadalje preuči stroške in koristi zgornjih mej emisij, prav tako njihovo gospodarnost, dodatne stroške in koristi ter družbenogospodarski vpliv in vpliv na konkurenčnost. Presoja naj upošteva tudi omejitve področja uporabe te direktive.

▼B

(15) Komisija naj v ta namen pripravi poročilo za Evropski parlament in Svet ter, če meni, da je to potrebno, predlaga ustrezne spremembe te direktive, upoštevajoč učinke kakršne koli ustrezne zakonodaje Skupnosti, ki med drugim določa meje emisij in standarde za izdelke za ustrezne vire emisij, ter učinke mednarodnih predpisov o emisijah ladij in zrakoplovov.

(16) Pomorski promet znatno prispeva k emisijam žveplovega dioksida in dušikovih oksidov ter prav tako h koncentracijam in usedlinam onesnaževal zraka v Skupnosti. Take emisije naj se zato zmanjšajo. Člen 7(3) Direktive Sveta 1999/32/ES z dne 26. aprila 1999 o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva, ki spreminja Direktivo 93/12/EGS ([1]), predpisuje Komisiji, da preuči, s katerimi ukrepi bi se lahko, razen ukrepov iz člena 2(3) te direktive, zmanjšal prispevek k zakisljevanju iz zgorevanja goriva v pomorstvu.

(17) Države članice naj si prizadevajo čim prej ratificirati Prilogo VI k Mednarodni konvenciji o preprečevanju onesnaževanja z ladij (MARPOL).

(18) Zaradi čezmejne narave zakisljevanja in onesnaženosti z ozonom naj Komisija še naprej preučuje, ali je treba oblikovati usklajene ukrepe Skupnosti, ne da bi posegala v člen 18 Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ([2]), da se prepreči izkrivljanje konkurence, ter upoštevajoč ravnotežje med koristmi in stroški ukrepanja.

(19) Določbe te direktive naj se uporabljajo brez poseganja v zakonodajo Skupnosti, ki ureja emisije teh snovi iz specifičnih virov, ter v določbe Direktive Sveta 96/61/ES, ki se nanašajo na mejne emisijske vrednosti ter uporabo najboljših razpoložljivih tehnik.

(20) Katastri emisij so potrebni za spremljanje napredka pri doseganju skladnosti z zgornjimi mejami emisij in jih je treba izračunati v skladu z mednarodno dogovorjeno metodologijo in o njih redno poročati Komisiji in Evropski agenciji za okolje (EEA).

(21) Države članice naj določijo kazni za kršitve določb te direktive in zagotovijo njihovo izvajanje. Kazni naj bodo učinkovite, sorazmerne in odvračajoče.

(22) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, naj se sprejmejo v skladu s sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([3]).

(23) Komisija in države članice naj sodelujejo na mednarodni ravni, da bi dosegle cilje te direktive –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilj

Cilj te direktive je omejiti emisije onesnaževal, ki povzročajo zakisljevanje in evtrofikacijo, ter predhodnikov ozona, zato da se v Skupnosti izboljša varstvo okolja in zdravja ljudi pred škodljivimi učinki zakisljevanja, evtrofikacije tal in prizemnega ozona ter dosegajo dolgoročni cilji, da se ne presežejo kritične ravni in obremenitve, ter učinkovito zaščititi vse ljudi pred znanimi tveganji zdravja zaradi onesnaženosti zraka z določitvijo nacionalne zgornje meje emisij za leti 2010 in

([1]) UL L 121, 11.5.1999, str. 13.
([2]) UL L 257, 10.10.1996, str. 26.
([3]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

2020 kot mejni leti ter opravijo zaporedne presoje, kakor je določeno v členih 4 in 10.

Člen 2

Področje veljavnosti

Ta direktiva zajema emisije iz vseh virov onesnaževal iz člena 4, ki nastanejo zaradi človekovih dejavnosti, na ozemlju držav članic in njihovih izključnih ekonomskih conah.

Ne zajema:

(a) emisij v mednarodnem pomorskem prometu;

(b) emisij zrakoplovov zunaj ciklusa vzletanja in pristajanja;

(c) emisij na Kanarskih otokih za Španijo;

(d) emisij v prekomorskih departmajih za Francijo;

(e) emisij na Madeiri in Azorih za Portugalsko.

Člen 3

Opredelitve pojmov

V tej direktivi:

(a) „AOT 40“ pomeni vsoto razlik med urnimi koncentracijami prizemnega ozona, ki presegajo 80 μg/m^3 (= 40 ppb), in 80 μg/m^3, ki se akumulirajo v dnevnih urah od maja do julija vsako leto;

(b) „AOT 60“ pomeni vsoto razlik med urnimi koncentracijami prizemnega ozona, ki presegajo 120 μg/m^3 (= 60 ppb), in 120 μg/m^3, ki se akumulirajo v celem letu;

(c) „kritična obremenitev“ pomeni količinsko oceno izpostavljenosti enemu ali več onesnaževalom, pod katero se v skladu z zdajšnjimi dognanji ne pojavljajo pomembni škodljivi učinki na točno določene občutljive elemente okolja;

(d) „kritična vrednost“ pomeni koncentracijo onesnaževal v zraku, nad katero se v skladu z zdajšnjimi dognanji lahko pojavljajo neposredni škodljivi učinki na prejemnikih, kakor so ljudje, rastline, ekosistemi ali materiali;

(e) „emisija“ pomeni izpust snovi iz točkovnega ali razpršenega vira v zrak;

(f) „mrežna celica“ pomeni kvadrat 150 km x 150 km, kar je ločljivost, ki se uporablja pri kartiranju kritičnih obremenitev na evropski ravni ter pri spremljanju emisij in usedlin snovi iz zraka v okviru Programa sodelovanja za spremljanje in oceno onesnaževanja zraka na velike razdalje v Evropi (EMEP);

(g) „ciklus vzletanja in pristajanja“ pomeni ciklus, ki ga predstavljajo naslednja časovna obdobja v vsakem obratovanju: prilet 4,0 minute; vožnja po tleh/prosti tek na tleh 26,0 minute, vzlet 0,7 minute; vzpon 2,2 minute;

(h) „nacionalna zgornja meja emisij“ pomeni največjo količino snovi, izraženo v kilotonah, ki jo država članica lahko emitira v koledarskem letu;

(i) „dušikovi oksidi“ in „NO_x“ pomeni dušikov monoksid in dušikov dioksid, izražena kot dušikov dioksid;

(j) „prizemni ozon“ pomeni ozon v najnižji plasti troposfere;

(k) „hlapne organske snovi“ in „VOC“ pomeni vse organske spojine, razen metana, nastale pri človekovih dejavnostih, ki pri reagiranju z

▼B

dušikovimi oksidi in ob prisotnosti sončne svetlobe lahko proizvedejo fotokemične oksidante.

Člen 4

Nacionalne zgornje meje emisij

1. Države članice morajo najpozneje do leta 2010 omejiti svoje letne emisije žveplovega dioksida (SO_2), dušikovih oksidov (NO_x), hlapnih organskih snovi (VOC) in amoniaka (NH_3) do količin, ki ne presegajo zgornjih mej emisij iz Priloge I, upoštevajoč vse spremembe, nastale z ukrepi Skupnosti, ki se sprejmejo na podlagi poročil iz člena 9.

2. Države članice morajo zagotoviti, da ne presežejo zgornje meje emisij iz Priloge I nobeno leto po letu 2010.

Člen 5

Začasni okoljski cilji

Namen nacionalnih zgornjih mej emisij iz Priloge I je izpolniti naslednje prehodne okoljske cilje za Skupnost kot celoto do leta 2010:

(a) *Zakisljevanje*

Področja, kjer so kritične obremenitve presežene, se zmanjšajo vsaj za 50 % (v vsaki mrežni celici) glede na stanje v letu 1990.

(b) *Izpostavljenost prizemnemu ozonu, povezana z zdravjem ljudi*

Obremenitev s prizemnim ozonom, ki presega kritično raven zdravja ljudi (AOT 60 = 0), se v vseh mrežnih celicah zmanjša za dve tretjini glede na stanje v letu 1990. Poleg tega obremenitev s prizemnim ozonom v nobeni mrežni celici ne presega absolutne meje 2,9 ppm.h.

(c) *Izpostavljenost prizemnemu ozonu povezana z varstvom rastlin*

Obremenitev s prizemnim ozonom, ki presega kritično raven za poljščine in polnaravno vegetacijo (AOT 40 = 3 ppm.h), se v vseh mrežnih celicah zmanjša za eno tretjino glede na stanje v letu 1990. Poleg tega obremenitev s prizemnim ozonom v nobeni mrežni celici ne presega absolutne meje 10 ppm.h, izražene kot preseganje kritične ravni 3 ppm.h.

Člen 6

Nacionalni programi

1. Države članice morajo najpozneje do 1. oktobra 2002 izdelati programe za postopno zmanjšanje nacionalnih emisij snovi iz člena 4 s ciljem, da bi najpozneje do leta 2010 dosegle skladnost vsaj z nacionalnimi zgornjimi mejami emisij iz Priloge I.

2. Nacionalni programi morajo vključevati informacije o sprejetih in predvidenih politikah in ukrepih ter številčno opredeljene ocene učinka teh politik in ukrepov na emisije onesnaževal v letu 2010. Navedejo se pričakovane znatne spremembe v zemljepisni porazdelitvi nacionalnih emisij.

3. Države članice morajo do 1. oktobra 2006 dopolniti in revidirati nacionalne programe, kakor je potrebno.

4. Države članice morajo dati na voljo javnosti in ustreznim organizacijam, kakor so okoljske organizacije, programe, izdelane v skladu z odstavki 1, 2 in 3. Informacije, ki so na voljo javnosti in organizacijam po tem odstavku, so jasne, razumljive in lahko dostopne.

▼B

Člen 7

Katastri in projekcije emisij

1. Države članice morajo pripraviti in letno dopolniti nacionalne katastre emisij in projekcije emisij za leto 2010 za snovi iz člena 4.

2. Države članice za izdelavo katastrov in projekcij emisij uporabijo metodologijo iz Priloge III.

3. Komisija, ki ji pomaga Evropska agencija za okolje, v sodelovanju z državami članicami in na podlagi informacij, ki ji jih te posredujejo, izdela katastre in projekcije za snovi iz člena 4. Katastri in projekcije so na voljo javnosti.

4. Kakršna koli dopolnitev metodologij, ki se uporabljajo v skladu s Prilogo III, se izvede v skladu s postopkom iz člena 13(2).

Člen 8

Poročila držav članic

1. Države članice morajo vsako leto najpozneje do 31. decembra poročati Komisiji in Evropski agenciji za okolje o svojih nacionalnih katastrih emisij in projekcijah emisij za leto 2010, izdelanih v skladu s členom 7. Poročati morajo o svojih končnih katastrih emisij za predprejšnje leto in okvirnih katastrih emisij za prejšnje leto. Projekcije emisij vsebujejo informacije, ki omogočajo kvantitativno razumevanje ključnih družbenogospodarskih predpostavk, uporabljenih pri njihovi pripravi.

2. Države članice morajo najpozneje do 31. decembra 2002 obvestiti Komisijo o programih, izdelanih v skladu s členom 6(1) in (2).

Države članice morajo najpozneje do 31. decembra 2006 obvestiti Komisijo o dopolnjenih programih, izdelanih v skladu s členom 6(3).

3. Komisija mora posredovati prejete nacionalne programe drugim državam članicam v enem mesecu od njihovega prejema.

4. Komisija mora v skladu s postopkom iz člena 13(2) predpisati določbe za zagotovitev skladnega in preglednega poročanja o nacionalnih programih.

Člen 9

Poročila Komisije

1. Komisija mora leta 2004 in leta 2008 poročati Evropskemu parlamentu in Svetu o napredku pri doseganju skladnosti z nacionalnmih zgornjimi mejami emisij iz Priloge I ter koliko se bodo do leta 2010 verjetno dosegli začasni okoljski cilji iz člena 5 in koliko se lahko do leta 2020 dosežejo dolgoročni cilji iz člena 1. Poročila vsebujejo ekonomsko oceno, skupaj z gospodarnostjo, koristmi, oceno dodatnih stroškov in koristi ter družbenogospodarskim vplivom pri upoštevanju nacionalnih zgornjih mej emisij na posamezne države članice in sektorje. Vključujejo prav tako pregled omejitev področja uporabe te direktive, kakor so opredeljene v členu 2, in oceno, koliko bi bilo treba dodatno zmanjšati emisije, da se dosežejo začasni okoljski cilji iz člena 5. Upoštevajo poročila držav članic, izdelana na podlagi člena 8 (1) in (2), ter med drugim:

(a) kakršno koli novo zakonodajo Skupnosti, ki je bila morebiti sprejeta za določanje meje emisij in standardov za izdelke za ustrezne vire emisij;

(b) razvoj najboljših razpoložljivih tehnik v okviru izmenjave informacij po členu 16 Direktive 96/61/ES;

▼B

(c) cilje zmanjšanja emisij za leto 2008 za emisije žveplovega dioksida in dušikovih oksidov iz obstoječih velikih kurilnih naprav, ki jih države članice sporočijo na podlagi Direktive 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav ([1]);

(d) zmanjšanje emisij tretjih držav in njihove zaveze za zmanjšanje, zlasti ukrepe, ki jih bodo sprejele države kandidatke za pristop, ter možnosti za dodatno zmanjšanje emisij v regijah blizu Skupnosti;

(e) kakršno koli novo zakonodajo Skupnosti in vse mednarodne predpise o emisijah ladij in zrakoplovov;

(f) razvoj prometa in kakršno koli nadaljnje ukrepanje za nadzor emisij v prometu;

(g) razvoj na področju kmetijstva, nove napovedi v zvezi z živino in izboljšanje metod zmanjševanja emisij v kmetijstvu;

(h) kakršne koli večje spremembe na trgu oskrbe z električno energije v državi članici in nove napovedi, ki odražajo ukrepe držav članic za izpolnitev njihovih mednarodnih obvez v zvezi s spremembami podnebja;

(i) oceno zdajšnjih in napovedanih preseganj kritičnih obremenitev in priporočenih vrednosti WHO za prizemni ozon;

(j) možnost identifikacije predlaganega začasnega cilja za zmanjšanje evtrofikacije tal;

(k) nove tehnične in znanstvene podatke skupaj z oceno negotovosti pri:

(i) nacionalnih katastrih emisij;

(ii) vhodnih referenčnih podatkih;

(ii) poznavanju čezmejnega transporta in usedanja snovi;

(iv) kritičnih obremenitvah in ravneh;

(v) uporabljenem modelu;

ter oceno tako nastale negotovosti pri nacionalnih zgornjih mejah emisij, potrebnih za izpolnitev prehodnih okoljskih ciljev iz člena 5;

(l) ali se je treba izogniti prekomernim stroškom za katero koli posamezno državo članico;

(m) primerjavo modelnih izračunov z opazovanji o zakisljevanju, evtrofikaciji in prizemnem ozonu z vidika izboljšanja modelov;

(n) možno uporabo ustreznih ekonomskih inštrumentov, kadar je primerno.

2. Leta 2012 mora Komisija poročati Evropskemu parlamentu in Svetu o skladnosti z zgornjimi mejami iz Priloge I ter o napredku v zvezi z začasnimi okoljskimi cilji iz člena 5 in dolgoročnimi cilji iz člena 1. Poročilo Komisije upošteva poročila držav članic, izdelana na podlagi člena 8(1) in (2), ter dejavnike, naštete v točkah (a) do (n) odstavka 1.

Člen 10

Presoja

1. Poročila iz člena 9 upoštevajo dejavnike iz člena 9(1). Komisija pri pripravi vsakega poročila opravi presojo te direktive glede na naštete

([1]) UL L 309, 27.11.2001, str. 1.

▼B

dejavnike, napredek pri prizadevanju doseči zgornje meje emisij do leta 2010, znanstveni in tehnični napredek ter napredek pri prizadevanju doseči začasne cilje te direktive in dolgoročne cilje, ne presegati kritičnih obremenitev in ravni ter smernic WHO o kakovosti zraka za ozon.

2. Pri presoji, ki mora biti zaključena v letu 2004, se bodo ovrednotile okvirne zgornje meje emisij za Skupnost kot celoto, navedene v Prilogi II. Ovrednotenje teh okvirnih zgornjih mej se bo upoštevalo pri analizi nadaljnjih gospodarnih ukrepov, ki bodo morebiti sprejeti za zmanjšanje emisij vseh ustreznih onesnaževal, da bi se do leta 2010 dosegli začasni okoljski cilji iz člena 5 za Skupnost kot celoto.

3. Vse presoje vključujejo nadaljnjo raziskavo ocenjenih stroškov in koristi nacionalnih zgornjih mej emisij, izračunanih z najsodobnejšimi modeli in z uporabo najboljših razpoložljivih podatkov, da se doseže najmanjša možna negotovost, ter prav tako ob upoštevanju napredka pri širjenju Evropske unije in ustreznosti alternativnih metodologij, glede na dejavnike iz člena 9.

4. Brez poseganja v člen 18 Direktive 96/61/ES, zato da bi se preprečilo izkrivljanje konkurence in ob upoštevanju ravnotežja med koristmi in stroški ukrepanja, Komisija dodatno preuči, ali je treba oblikovati usklajene ukrepe Skupnosti za najpomembnejše gospodarske sektorje in izdelke, ki prispevajo k zakisljevanju, evtrofikaciji in nastajanju prizemnega ozona.

5. Poročila iz člena 9 bodo, če bo primerno, spremljali predlogi za:

(a) spremembe nacionalnih zgornjih mej iz Priloge I, da se izpolnijo začasni okoljski cilji iz člena 5 in/ali spremembe teh začasnih okoljskih ciljev;

(b) morebitno dodatno zmanjšanje emisij, da se, po možnosti do leta 2020, dosežejo dolgoročni cilji te direktive;

(c) ukrepe za zagotovitev skladnosti z zgornjimi mejami.

Člen 11

Sodelovanje s tretjimi državami

Za spodbujanje uresničevanja cilja iz člena 1 si Komisija in države članice, kakor je primerno in brez poseganja v člen 300 pogodbe, prizadevajo za dvostransko in večstransko sodelovanje s tretjimi državami in ustreznimi mednarodnimi organizacijami, kakor so Ekonomska komisija OZN za Evropo (UNECE), Mednarodna pomorska organizacija (IMO) in Mednarodna organizacija civilnega letalstva (ICAO), vključno z izmenjavo informacij o tehničnih in znanstvenih raziskavah ter razvoju, da se izboljša osnova za pomoč pri zmanjševanju emisij.

Člen 12

Poročila o emisijah ladij in zrakoplovov

1. Komisija do konca leta 2002 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, koliko emisije v mednarodnem pomorskem prometu prispevajo k zakisljevanju, evtrofikaciji in nastajanju prizemnega ozona v Skupnosti.

2. Komisija do konca leta 2004 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, koliko emisije zrakoplovov zunaj ciklusa vzletanja in pristajanja prispevajo k zakisljevanju, evtrofikaciji in nastajanju prizemnega ozona v Skupnosti.

3. Vsako poročilo določa program ukrepov, ki bi se lahko sprejeli na mednarodni ravni in ravni Skupnosti za zmanjšanje emisij iz zadevnega sektorja, kot osnovo za nadaljnjo obravnavo v Evropskem parlamentu in Svetu.

▼B

Člen 13

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen na podlagi člena 12 Direktive 96/62/ES, v nadaljnjem besedilu „odbor“.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8.

Obdobje iz člena 4(3) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 14

Kazenske sankcije

Države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive. Kazni naj bodo učinkovite, sorazmerne in odvračajoče.

Člen 15

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 27. novembrom 2002. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo glavnih določb nacionalne zakonodaje, ki jo sprejmejo na področju, zajetem s to direktivo.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 17

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼M1

PRILOGA I

Nacionalne zgornje meje emisij za SO_2, NO_x, VO_C in NH_3, ki jih je treba doseči do leta 2010 (1)

Država	SO_2 Kilotone	NO_x Kilotone	VO_C Kilotone	NH_3 Kilotone
Belgija	99	176	139	74
Bolgarija (2)	836	247	175	108
Češka	265	286	220	80
Danska	55	127	85	69
Nemčija	520	1 051	995	550
Estonija	100	60	49	29
Grčija	523	344	261	73
Španija	746	847	662	353
Francija	375	810	1 050	780
Irska	42	65	55	116
Italija	475	990	1 159	419
Ciper	39	23	14	09
Latvija	101	61	136	44
Litva	145	110	92	84
Luksemburg	4	11	9	7
Madžarska	500	198	137	90
Malta	9	8	12	3
Nizozemska	50	260	185	128
Avstrija	39	103	159	66
Poljska	1 397	879	800	468
Portugalska	160	250	180	90
Romunija (2)	918	437	523	210
Slovenija	27	45	40	20
Slovaška	110	130	140	39
Finska	110	170	130	31
Švedska	67	148	241	57
Združeno kraljestvo	585	1 167	1 200	297
ES 27	8 297	9 003	8 848	4 294

(1) Te nacionalne zgornje meje emisij so oblikovane z namenom, da se v večji meri izpolnijo začasni okoljski cilji iz člena 5. Pričakuje se, da bo izpolnitev teh ciljev povzročila tolikšno zmanjšanje evtrofikacije tal, da se bo območje Skupnosti, kjer usedline hranljivega dušika presegajo kritične obremenitve, zmanjšalo za približno 30 % glede na stanje v letu 1990.

(2) Te nacionalne zgornje meje emisij so začasne in ne posegajo v ponovni pregled v skladu s členom 10 te direktive, ki bo končan v letu 2008.

▼B

PRILOGA II

Zgornje meje emisij za SO_2, NO_x in VOC (tisoč ton)

▼M1

	SO_2 Kilotone	NO_x Kilotone	VOC Kilotone
ES 27 ([1])	7 832	8 180	7 585

([1]) Te nacionalne zgornje meje emisij so začasne in ne posegajo v ponovni pregled v skladu s členom 10 te direktive, ki bo končan v letu 2008.

▼B

Te zgornje meje emisij so oblikovane zato, da bi se do leta 2010 dosegli prehodni okoljski cilji iz člena 5 za Skupnost kot celoto.

▼B

PRILOGA III

Metodologije za katastre in projekcije emisij

Države članice izdelajo katastre in projekcije emisij z uporabo metodologij, ki jih sprejme Konvencija o onesnaževanju zraka na velike razdalje prek meja, ter morajo pri pripravi teh katastrov in projekcij uporabljati skupni priročnik EMEP/CORINAIR (*).

(*) Popis emisij v zrak Evropske agencije za okolje.